

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания:

Първо, в обжалваното определение неправилно се приема, че независимостта на представляващия страната адвокат, която следва да се провери съгласно член 19, параграф 3 от Статута на Съда на Европейския съюз, е явно нарушена когато представляваният е юридическо лице, чиито управител е собственик на адвокатската кантора, в която работи представляващият адвокат.

В обжалваното определение неправилно се приема, че независимостта на представляващия страната адвокат, която следва да се провери съгласно член 19, параграф 3 от Статута на Съда на Европейския съюз, е нарушена и когато клиентът действително е юридическо лице, чиито управител е собственик на адвокатската кантора, в която работи представляващият адвокат, предметът на спора обаче се отнася до общоизвестно, признато на всички, право, чието упражняване е в общ интерес.

В обжалваното определение не е взето предвид, че упражняването на общоизвестно право е фактор, който според Съда, отделно или заедно с други фактори, може да квалифицира хипотезите и позволява произнасяне, дали е нарушена явно независимостта на представителя.

Второ, обжалваното определение се основава на неизпълнение на произтичащото от член 47, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейски съюз задължение преди постановяване на решение за отхвърляне на иск или жалба, да се уведоми страната, че според Общия съд или Съда, тя не е надлежно представлявана от адвокат по смисъла на член 51, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд във връзка с член 19, параграфи 3 и 4 от Статута на Съда на Европейския съюз и да ѝ се даде възможност да си осигури надлежно представителство.

Допускане на обжалването

С определение на Съда (състав по допускането на обжалване) от 30 януари 2023 г. обжалването по делото се допуска в неговата цялост.

Преюдициално запитване от **Curtea de Apel Cluj (Румъния)**, постъпило на 8 ноември 2022 г. —
C SPRL/AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

(Дело C-696/22)

(2023/C 94/12)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: C SPRL

Ответници: AJFP Cluj, DGRFP Cluj-Napoca

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли членове 63, 64 и 66 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност (⁽¹⁾), административна практика на данъчен орган — като разглежданата в настоящия случай, с която се налагат допълнителни задължения за плащане на данъчнозадълженото лице — професионално дружество с ограничена отговорност (SPRL), чрез което синдиците могат да упражняват професията си, която се състои в определяне на данъчното събитие и изискуемостта на данъка към момента на предоставяне на услугите в рамките на производство по несъстоятелност, когато възнаграждението на синдика е определено от съда по несъстоятелността или от събранието на кредиторите, вследствие на което данъчнозадълженото лице е длъжно да издава фактури не по-късно от 15-ия ден от месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие за облагане с ДДС?

- 2) Допускат ли членове 63, 64 и 66 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност административна практика на данъчен орган като разглежданата в настоящия случай, която се състои в налагане на допълнителни задължения за плащане на данъчнозадълженото лице — професионално дружество с ограничена отговорност (SPRL), чрез което синдиците могат да упражняват професията си — тъй като е издало фактури и е събрало ДДС едва на датата на получаване на плащанията за предоставените в рамките на производството по несъстоятелност услуги, въпреки че събранието на кредиторите е определило, че плащането на възнаграждението на синдика зависи от наличието на ликвидност по сметките на длъжниците?
- 3) Достатъчно ли е, за да се признае право на приспадане — в случай на съвместно брандиране между адвокатска кантора и данъчнозадълженото лице — при доказване, че е налице пряка и непосредствена връзка между получените и извършените от данъчнозадълженото лице доставки, то да докаже след споразумението увеличение на оборота/стойността на облагаемите сделки без допълнителни оправдателни документи? При утвърдителен отговор, кои критерии трябва да се вземат предвид, за да се определи действителният обхват на правото на приспадане?
- 4) Трябва ли общият принцип на правото на Съюза за зачитане на правото на защита да се тълкува в смисъл, че когато в хода на национално административно производство при решението по възражение срещу акт за установяване на задължения, с който се определя заплащане на допълнителен ДДС, са приети нови фактически и правни доводи в сравнение със съдържащите се в доклада за данъчна проверка, на който се основава решението за издаване на посочения акт, и до постановяване на решението на съда, който разглежда делото по същество, на данъчнозадълженото лице са били предоставени временни мерки за съдебна защита, като е било спряно изпълнението на вземането, сезираният да разгледа делото по същество съд може да приеме, че този принцип не е бил нарушен, без да проверява дали при липсата на такова нарушение производството би могло да има различен резултат?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 15 ноември 2022 г. — SC AA SRL/MFE

(Дело C-701/22)

(2023/C 94/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC AA SRL

Ответник: MFE

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли принципът за добро финансово управление да се тълкува в смисъл, че във връзка с принципа на равностойност не допуска юридическо лице, което управлява предприятие със стопанска цел и е бенефициер на безвъзмездни средства от ЕФРР, да получи лихви за забава (наказателни лихви) от публичен орган на държава членка за забавено плащане на допустими разходи за период, през който е бил в сила административен акт, който е изключвал тяхното възстановяване и който впоследствие е бил отменен със съдебно решение?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, релевантна ли е вината на бенефициера на финансирането, установено с това решение, за определянето на размера на лихвите за забава, като се има предвид, че същият публичен орган, натоварен с управлението на европейските средства, в крайна сметка е обявил всички разходи за допустими след постановяването на това решение?